

ஐந்தாம் பருவம் தமிழ் மொழி கல்வி பாடப்புத்தகம் கீழ்க்கண்டிருக்கின்றன. இதனைப் பயன்படுத்தி பிழைப்புவாத அரசியல் பொறுக்கிகளும், கண்டகண்ட திருநாய்கள் எல்லாம் தமிழ் மொழி கல்வி கல்விக்கொண்டு ஊரைக் கட்டி ஊளையிடுகின்றன. இந்தக் கும்பல் தமிழ் சமீபத்தையே நடவாற்றில் இறக்கிவிட்டு, வளைத்தினைப் போக்கில் அடித்துச் செல்ல வதைத் துள்ளனர். எது நடக்கும் எது நடக்காது என்று திரியாத ஒரு சினியத்தில் மக்கள் வாழ்வாக்காகத் தத்தளிக்கின்றனர்.

அதை வலிந்து புலி அரசியல் வரவழைத்துக் கொண்டேயுள்ளது. இதைப் பயன்படுத்தி பிழைப்புவாத அரசியல் பொறுக்கிகளும், கண்டகண்ட திருநாய்கள் எல்லாம் தமிழ் மொழி கல்வி கல்விக்கொண்டு ஊரைக் கட்டி ஊளையிடுகின்றன. இந்தக் கும்பல் தமிழ் சமீபத்தையே நடவாற்றில் இறக்கிவிட்டு, வளைத்தினைப் போக்கில் அடித்துச் செல்ல வதைத் துள்ளனர். எது நடக்கும் எது நடக்காது என்று திரியாத ஒரு சினியத்தில் மக்கள் வாழ்வாக்காகத் தத்தளிக்கின்றனர்.

சொந்த அரசியல் வலைத் திட்டம் எதையும் அடிப்படையாகக் கொள்ளாத புலிகளின் தன்னியல்பான இராணுவவாத நடத்தைகள், தமிழ் மொழி மொழி எமது தாகம் என்பதைத் தாண்டி எதையும் கொண்டிருப்பதில்லை. தமிழ் மொழித் தை எப்படி, எந்த வழியில் சாதிக்க முடியும், என்ற நடவடிக்கை தியான சாத்தியமான வலைத் திட்டத்தை அவர்களால் முன்வைக்க முடியாது போயுள்ளது. மாறாக தன்னிச்சையான தன்னியல்புக்கு ஏற்ப, நிகழ்ச்சிகள் மீது எதிர்வினையாற்றுகின்றனர். உண்மையில் இதைப் பற்றி அவர்களுக்கே எதுவும் தெரிந்து இருப்பதில்லை.

இதை எல்லாம் புறந்தள்ளிவிட்டு ஒவ்வொருவரும் தத்தம் நோக்கில் கற்பனை உலகை தாமதே படத்து, அதை கைநீட்டி காட்டி அதுதான் விடிவாக்கான பாதை என்கின்றனர். ஒவ்வொருவரும் தாமத கற்பனை பண்ணும் தமிழ் மொழி கல்வி கல்விக்கு என்று, ஒரு கொள்கை கோட்பாடு என எதுவும் கிடையாது. அதிலும் போராடுவதாக காட்டிக் கொள்ளும் புலிகளும் இதற்கும், எந்த சம்பந்தமும் கிடையாது. புலிகளுக்குத் தாம், தமது சொந்த நலன், இதைத் தாண்டிய எதுவும் அவர்களின் நலனாக இருப்பதில்லை. தமிழ் மொழி எனப்பது தமது சொந்த நலனைப் பிடித்திச் செய்யும் ஒரு கருவி மட்டும் தான். அதனால் தான் தமிழ் மொழி மொழி கல்வி கல்வி காண அனைத்து சாத்தியமான வழியையும் நாசமாகி, அதை அழித்து, அதன் சாத்தியப்பாட்டை இல்லாததாகி வருகின்றனர். அவர்களின் அனைத்து செயற்பாடும் இன்று அப்படித் தான் மாறிவிட்டது.

இந்த நிலையில் இது அம்பலமாவதைத் தவிர்க்க, கற்பனை புனைவுகளைக் கொண்ட நம்பிக்கையை வளர்த்துக் கொடுக்கின்றனர். எதார்த்தமான வாழ்வு சார்ந்த நம்பிக்கையை, ஓடும் கப்பலில் மனிதப் போராட்டத்தை வாழ்வாக நிறுவிக்காட்டமுடிவதில்லை. வாழ்வுடன் சம்பந்தப்பட்டதே கற்பனையின் விளைவால், இவர்கள் மோசமான மனநோய்க்கு உள்ளாகின்றனர். கனவையே வாழ்க்கையாகக் கொண்டு சம்பந்தத்தில்லாத வகையில் புலம்புகின்றனர். கற்பனையான கனவை உண்மையான எதார்த்தமாக காட்டி ஆய்வுரைகளையும், கருத்துரைகளையும் அறிவாளி போல் முன்வைக்கின்றனர். இந்தக் கருத்தின் ஆயுள் மிகக் குறுகியதாக இருப்பதால், அவை உடனாகக் குடும்ப அம்பலமாகின்றது. ஆனால் தமிழீழக் கற்பனை, பலரை அதற்குள் சூயமாக சிந்திக்கவிடாது பியோக பிசாசாக ஆட்டுவிக்கின்றது.

புலித் தமிழீழம் ஒன்று, வரவே வரமுடியாது. அதற்குரிய அனதத்து சமீக அபிப்பேதத்தையும் அது தானாகவே இழந்து, இழந்து சீரழிந்துவிட்டது. இதன் நாம் துல்லியமாகவும், நுணுக்கமாகவும் ஆராய்வோம்.

கற்பனையில் கனவாகவுள்ள எல்லைகளை அபிப்பேதமாகக் கொண்ட தமிழீழம் கிடக்க வேண்டும் என்றால், இரண்டு பிரதான வழிகளில் மட்டும் சாத்தியமானது. இவ் இரண்டு வழிகளையும், புலிகள் எப்போதோ தமது சொந்த பாசிச வழிகளால் இழந்துவிட்டனர். ஒரு தனி அரசை உருவாக்கவும், அதன் நீடித்த இருப்பும் சில நிபந்தனைகளுக்கு உட்பட்டது. குறித்த நிபந்தனையின்றி நாட்கள் அல்லது தனித்த பிரதேசங்கள் உருவாவதில்லை. ஒரு தனி அரசை உருவாக்கவும் பாதுகாக்கவும், நாம் ஏதோ ஒரு வகையில் சர்வதேச அமைப்பில் ஒரு அங்கமாக இருக்கவேண்டும். இதில் இருந்து பிரிந்து யாரும் சூயாதீனமாக தனித்து வாழமுடியாது.

1. புலிகளின் பொருளாதார கொள்கை அடிப்படையிலும், அவர்களின் உடன்பாடான உலகமயமாதல் போக்கில், தனிநாட்டுக்கான அங்கீகாரத்தை இந்த அமைப்பில் புலிகள் பெறவேண்டும். இதுவே முதலாவது வழி. அதாவது ஏகாதிபத்தியம் அங்கீகரிக்க வேண்டும். அமெரிக்காவில் தம்மீதான தடையை நீக்க இலஞ்சம் கொடுக்கலாம், ஆனால் அங்கீகாரத்தை பெறவே முடியாது. அங்கீகாரம் என்பது சர்வதேச பொருளாதார உறவுகளுக்கு உட்பட்டது. புலிகள் போன்ற மாபியாதனத்தையடிப்படையாக கொண்ட பாசிசக் குழுக்கள், அதை நினைத்தே பார்க்க முடியாது. எப்படி அல்கதை அமெரிக்கா தலமையிலான ஏகாதிபத்தியத்தின் செல்லப்பிள்ளையாக வளர்ந்து, இன்று அங்கீகாரம் பெறமுடியாத எதிரிகளாகி அழிப்புக்குள்ளாகின்றனர். இதேபோல் தான் புலிகளின் நிலையும். புலிகள் அமெரிக்காவின் நிதியையும் ஆயுதத்தையும் பல்வற்று அமெரிக்கா எஜனாண்டுகள் ஊடாக பெற்றது முதல், இஸ்ரவேலில் ஆயுதப் பயிற்சி அவர்கள் நாட்டிலேயே பெற்றதிலை இன்று மாறிவிட்டது. மாறாக அவர்களின் எதிரியாக புலிகள் இருப்பதை, அல்கதைவாடன் ஒப்பிட்டு நாம் புரிந்து கொள்ளவேண்டும்.

இந்த நிலையில் ஒரு அங்கீகாரத்தை உலகமயமாதல் பொருளாதார நிபந்தனைக்குள் கிடக்கக் கூடாது என்ற களேவியை விடுத்து, அங்கீகரிப்பார்கள் என்று எடுத்தால், புலியையாரும் அங்கீகரிக்க மாட்டார்கள். உலகமயமாதலை வழிநாடத்தும் ஏகாதிபத்திய நாடுகள், புலியை தடையெடுத்து பயங்கரவாத குழுவாகவே கருதுகின்றது. அதாவது இந்த உலகமயமாதல் அமைப்புக்கு பாதகமான குழுவாகவே கருதுகின்றது. இது புலிகளின் பொருளாதார நோக்கில் இருந்தால். இந்த நிலையில் உலகமயமாதல் அமைப்பில், ஏகாதிபத்தியம் புலிகளை அங்கீகரிக்கவே மாட்டாது. இந்த வகையில் உலகமயமாதல் பொருளாதார அமைப்புக்குள் தமிழீழம் சாத்தியமில்லை.

2. இரண்டாவது சாத்தியமான வழி என்பது, ஒடுக்கப்பட்ட மக்களை முற்றாக சார்ந்திருத்தலாகும். சமீப பொருளாதார ரீதியாக ஒடுக்கப்பட்ட மக்களை அணிதிரட்டி, அவர்களின் தலமையில் ஒரு தேசிய பொருளாதார அமைப்பை கொண்டிருப்பதே அடிப்படையான நிபந்தனையாகும். இந்த வகையில் உலகளவில் ஒடுக்கப்பட்ட மக்களின் ஆதரவை பெற்றிருத்தல் நிபந்தனையாகும். குறிப்பாக சிங்கள முஸ்லிம் ஒடுக்கப்பட்ட மக்களின் ஆதரவை, அனுதாபத்தை பெற்றிருப்பது முக்கியமான அடிப்படை நிபந்தனையாகும். இந்த வகையிலும் தமிழீழம் சாத்தியமில்லை.

இப்படி இரண்டு வழிகளிலுமான புலித் தமிழீழ சாதத்தியப்பாட்டை, அவர்கள் எப்போதோ இழந்துவிட்டனர். தற்போது அவர்கள் தங்களது பாதுகாப்பதே மிக முக்கிய பிரச்சனையாக மாறிவிட்டது. இதன் அவர்களும் சரியாக உணர்வில்லை, அதன் பின்னால் நக்சித் தின்னும் நாய்க் கட்டிடமும் உணர்வில்லை. ஆனால் எல்லா இராணுவ கட்டுமானங்களும், பிரமுகங்களும் ஒவ்வொன்றாக மெதுவாக இடிந்து வீழ்கின்றது. அது ஓரேடியாக சரிந்து தள்ளித் தள்ளிவிடும் என்ற நிலையையே, எதார்த்தத்தில் மிக முக்கியமான பிரச்சனையாகிவிட்டது. ஆனால் இது பெரும்பான்மையான சமீக அமைப்பில் இதுவரை உணரப்படவில்லை.

முன்னைய சோவியத்யினியன் சரிந்து இடிந்து விழ முன், க.ஜ.பி உலகளாவில் பலமான சதிகளையும் கட்டுமானங்களையும் உச்சுப்பியது போல், உலுப்பிக்காட்டவே புலிகள் முன்கின்றனர். அதனிடாக இடிந்து கொண்டிருக்கும் கனவன, நிமிர்த்திக்காட்ட முன்கின்றனர். பிழைப்புவாத இந் திய சூயநல அரசியல் செய்யும் பச்சோந்தி கோபாலசாமி முதல் நடுமாறன் வரையிலான பிழைப்புவாதிகளுக்கு, பணத்தையும் சலுகைகளையும் கொடுத்து தமிழீழத்தையே அல்லது புலியின் சீரழிவையே தடுத்து நிறுத்தவே முடியாது. மேற்கில் அரசியல் வாதிகளுக்கு விருந்துகளையும், விமானத் திக் கற்றுகளையும், பணத்தையும் இலஞ்சமாக கொடுத்து தமிழீழத்தைப் பெறமுடியாது. விடையங்களையே பண உறவாக, இராணுவ வழியிலும் சரித்திப்பது செயலாற்றுவது, சொந்த அழிவின் விளிம்பில் அது பல்லிளித்து காட்சியளிக்கின்றது. இதன் மீலம் எதையும் சாதிக் க முடியாது போய்விடுகின்றது. அது சோரம் போன போக்கிரிகளின் சொந்த நலனுக்குள் முடங்கி விடுவதைத் தவிர, எதையும் ஓடக் கப்பட்ட மக்களுக்கு பெற்றுத் தராது. ஒரு காலத்தில் இவ்வென்றிகரமான பலன் அளிப்பது போல் காட்சி அளிப்பது எப்போதும் தற்காலிகமானது. அது அதற்கென்று சொந்த விதியையும், நோக்கத்தையும் கொண்டது. அது உண்மையில் தொடக்கத்திலேயே கருவறுக்கும் தளிவான அரசியல் நோக்கை அடிப்படையாகக் கொண்டு, பெரும் ஏகாதிபத்தியங்களே இதன் மறைமுகமாக ஊக்குவித்து உதவுகின்றன. இந் தியா புலிகளுக்கு விமானத்தை அழிக்கவல்ல விமான எதிர்ப்பு சாம் ஏவுகண்கையைக் கட்ட தனது ஏஜண்டுகள் மீலம் புலிக் கு விற்று, அதை செயற்படாமல் முடக்கிய வரலாறு 1987 இல் நடப்பெற்றது. இதன் போது புலிகளின் பணம் முடக்கப்பட்டது மட்டுமல்ல, ஏவுகண்கையும் செயற்படவில்லை. இப்படி பல நிகழ்ச்சிகள் தரிந்துத் தரியாமலும் உள்ளது.

பணம், ஆயுதம் என்ற எல்லைக்குள் புலிகள், வெறும் மாபியாக் குழுவாக, பாசிசக் கும்பலாக சீ ரழிந்துவிட்டது. தனக்காக மட்டும், தன் நோக்கில் வன்முறையைக் கையாண்டு மலேமும் ஆழமாக சீ ரழிகின்றது. இப்பிடி சீ ரழிந்து சிதறந்து கொள்கையும் கோட்பாடற்ற ஒரு கும்பல் தமிழீழம் அமைப்பார்கள் என்பதும், அதற்கு அலங்கரித்து நம்பிக்கை ஊட்டிவது கரூட்டித் தனமான அபத்தமாகும்.

மலேகே குறிப்பிட்ட இரண்டு அபிப்பேதங்களையும் கடந்து, ஒரு தமிழீழத் துக்கான சாத்தியப்பாட்டையாரும் முன்வைக்கவே முடியாது. இன்று இலங்கை பரேனவாத அரசாங்கம் முழுமையான பொருளாதார தடையைக் கொண்டு வந்தாலே, குறித்த புலிகளின் பிரதேசத்தைக் கட்டிப் பாதுகாக்க முடியாது. விசித்திரமான ஆனால் எதார்த்தமான உண்மை இது. இன்று புலிகளின் கட்டுப்பாட்டு பிரதேசத்தில் உள்ள அரசு ஊழியருக்கான சம்பளம், அங்கு வாழும் மக்களுக்கான உணவு விநியோகத்தையும் நிறுத்தினால், புலியின் பிரதேசத்தில் அவர்களால் தொடர்ந்தும் நிறுப்பிக்கவே முடியாது. இன்றும் யுத்த அகதிகளுக்கு, அரசு தான் இலவச உணவை அல்லது மலிவு உணவை வழங்குகின்றது. அதிலும் ஒரு பகுதியை மக்களுக்கு திரியாது உறுஞ்சியும் அபகரித்தும் புலிகள் வாழ்கின்றனர். இப்பிடி பலவழிகளில் தான் புலியின் தேசிய பொருளாதாரம் நிறைவு செய்யப்படுகின்றது.

உலகில் கொரில்லா மண்டலங்களுக்கு, இலங்கையில் மட்டும் தான் உணவையும் சம்பளத்தையும் பரேனவாத அரசு கொடுக்கின்றது. வேறு நாடுகளின் கடந்தகால, நிகழ்கால போராட்டங்களின் போது, அரசு அதை முற்றாக மூடக்கிட்டுப் பின்பிச்சாவில் தள்ளிப் போராட்டத்தை நசுக்கமுனைந்தன. இதன் எதிர்கொள்ளும் வகையில் முன்கூட்டியே சொந்த பொருளாதார கட்டமைப்பை உருவாக்கி, பொருளாதார தடையை எதிர்கொண்டனர். உண்மையான வெற்றிகரமான போராட்டத்தின் வரலாறுகள் இப்படித்தான், இந்த நிபந்தனையற்றதாகத் தான் நடந்தன.

இதற்கு புறம்பாக இலங்கையில் ஏன் இப்படியான நிலையை பரேனவாத அரசு கையாளுகின்றது. சுயமானதும் சுயாதீனமானதுமான மக்களின் சாரந்த போராட்டம்

உருவாகிவிடக் கூடாது என்பதால் தான், தன்னகைச் சார்ந்த சமூகப் பொருளாதார இருப்பை தக்கவகைக் அரசு, அவற்றை இடையிடாது மட்டுப்படுத்தி வழங்குகின்றது. புனர்நிர்மாண பணத்தை வழங்குகின்றது. அரசுசாராத நிறுவனங்களின் நிவாரணங்கள் பாரிய அளவில் செயற்பட அனுமதித்துள்ளது. சொந்த தசேயப் பொருளாதார கட்டமைப்பை உருவாக்கி, தனிநாட்டுக்கான சுயாதீனமான தசேயப் பொருளாதாரத் தை கட்டிவிடக் கூடாது என்பதால், பரேனவாத சூரண்டல் அரசு மிகக் கவனமாக திட்டமிட்டு புலியை சீரழிக்கும் வகையில் செயற்பட்டது. ஆனால் தசேயத்துக்காகப் போராடுவதாக கூறியவர்கள், அனதத்து தசேயப் பொருளாதாரத்தையும் அழித்ததே தீர்வோம் என்று கங்கணம் கட்டி, பாசிச ஆட்டம் போட்டனர். தசேயப் பொருளாதாரம் கோரியவர்களை எள்ளி நகையாடி, அவர்களை கொன்றே போட்டனர். தசேயப் பண்பில் இருந்து சீரழிந்து, ஏகாதிபத்தியப் பொருளாதாரத்தின் பாசிச எடப்பிபிகளாகி, அதை சமூக உறவாகக் கொண்ட சீரழிந்தனர். இதை பரேனவாதம் தனது கொள்கை மூலம், புலிகளைக் கொண்டுவெற்றிகரமாக சாதித்தனர்.

இந்த நிலையில் மூற்று முழுமையான பொருளாதார தடையும், கூலி மறுப்பும் சாத்தியமானதா என்றால், ஆம் சாத்தியமானதே. இதை உலகம் கண்டு கொள்ளாது. ஈராக் ஆக்கிரமிக் முன்னம் ஏகாதிபத்தியம் எற்படுத்திய பொருளாதாரத் தடையில் 10 லட்சம் முதல் 20 லட்சம் பரே கொல்லப்பட்டனர். இவை அனதத்தும் இந்த சமூக அமைப்பில் சாத்தியமானதே. ஏன் அண்மையில் பாலஸ்தீனம் தான் பொருளாதாரத் தடையும் அழுவல் செய்யப்பட்டது. இப்படியொரு பொருளாதாரத் தடை கொண்டுவரப்படின், புலிகள் தமது கரிலா பிரதசேதில் கூட நின்ற பிபிக் கமுடியாது. அதற்கென்று எந்த சூயப்பொருளாதார சார்ந்த, சூய தசேய வாழ்க்கை மூறை எதையும் புலித் தசேயம் கட்டமைக்கவில்லை. ஏகாதிபத்தியப் பொருளாதாரத்துக்கு இசைவான எலும்புப் பொருளாதாரத்தையே அடிப்படையாக கொண்ட புலிப் பொருளாதாரம், எந்த நிலமையையும் எதிர்கொள்ளும் ஆற்றலற்றது.

இந்த நிலையில் தமிழீழம் வந்திட்டது இந்தா பிபி, இந்தா வருது, பிபி பிபி, எடப்பிப் பிபி என்று நம்பவகைக்கின்ற புலம்பல்கள் மட்டும் ஓயவில்லை. இந்தப் பொய்யையும் கற்பனையும் வாழ்வாக கொண்ட கனவு காட்சிகள் அனதத்தும் தகர்ந்து கொண்டிருக்கின்றது. இந்த எதார்த்தமான சொந்தக் காட்சியை, அவர்கள் கண்ணை மூடிக் கொள்வதால் காண்பதில்லை.

இந்த கற்பனை தமிழீழவாதிகள் வலிந்து செய்யும் யுத்தகோமாளித்தனத்தால், உருவாகும் அகதிகளுக்கு ஒரு நேர உணவகை கட்டப்போட வக்கில்லாதவராகவே அவர்கள் உள்ளனர். தனி அரசுக்குரிய எந்த அடிப்படையுமற்ற நிலையில், எதைத்தான் சொந்தமாக சூய ஆற்றலுடன் மக்கள் சார்ந்து நின்று நிர்மாணிக்கின்றனர். குண்டுகளை வடிக்க வைப்பதன் மூலம் மட்டும் தமிழீழம் வந்துவிடாது. கொல்வதால் மட்டும் தமிழீழம் வந்துவிடாது.

சரி, நீங்கள் குண்டுகளை வடிக்க வைத்து, பலரகை கொண்டு போட்டு தமிழீழ எல்லாவரை பிடித்துவிட்டீர்கள் என்ற வைப்போம். என்ன நடக்கும். மூதலில் சர்வதேச நிலையைப் பார்ப்போம்.

1. இந்தியா இதை ஒருநாளும் அனுமதியாது. ஒரு நாளும் இதை அங்கீகரிக்காது.

2. சர்வதேச நாடுகள் ஒன்றும் இதை அங்கீகரிக்காது.

3. சர்வதேச நாடு ஒன்று அங்கீகரிக்கின்றது என்று வைத்தாலும், இந்தியா அதை அனுமதிக்காது.

சர்வதேச நிலமையை சாதகமாக மாற்றக் கட்டிய, நிர்ப்பந்தம் கொடுக்கக் கட்டிய வகையில், பாலியின் சர்வதேச அரசியல் பாதகமாகவே உள்ளது. குறிப்பாக சர்வதேச ஓடுக்கப்பட்ட மக்களைச் சார்ந்து இருப்பது என்பது மட்டும் தான் குற்றத்தின் பட்சம் ஒரு நிர்ப்பந்தத்தையாவது கொடுக்கமுடியும்.

மறுபக்கத்தில் எல்லாவற்றை விடத்தான், தமிழீழப் பிரகடனத்தின் பாலிகள் ஒருதலைப்பட்சமாக பிரகடனம் செய்யவேண்டும். இதன் மூலம் பரிசீலனாவாதத்தின் அனைத்து தொடர்பையும் இது இயல்பாக தானாகவே மறுதலிக்கும். முழுக்கமுழுக்க சொந்த நிர்வாகத்தை நிறுவவேண்டும். பரிசீலனாவாதிகள் கொடுத்த உணவையும், அரசு ஊழியர்களாகக் காணப்படாததையும் பாலிகளே கொடுக்க வேண்டும். இப்படி பிரச்சனைகளை எதிர்கொள்ள, சொந்த தேசிய ஆற்றல் பாலிகளிடம் கிடையாது. பாலிகளால் சொந்த தேசிய கட்டமைப்பைச் சார்ந்து நிறைவு செய்யமுடியாது. இது தமிழீழத்தை பிரகடனம் செய்யாவிட்டாலும் கட்ட இதுதான் நிலமை.

இதனைவிட இன்று வடக்குகிழக்குக்கு வளியில் வாழும் தமிழர்கள், வடக்குகிழக்கு நோக்கி செல்ல வேண்டிய சந்தர்ப்பம் உருவாகும். அவர்களின் அடிப்படைத் தேவைகள், வலையையப்புகள், அவர்களின் உணவாத் தேவைகளை பார்த்துச் செய்ய பாலிப்பொருளாதாரத்தால் முடியாது. சர்வதேச ரீதியாக எந்த உதவி, எதுவும் வழங்கப்பட மாட்டாது. இது சர்வதேச விதிக்குட்பட்டது. சர்வதேச ரீதியான பாலிகள் மீதான தடை, இதன் மூலம் அனுமதியாது. புலம்பெயர் தமிழர்கள் உதவமுடியும் என்று சிலர் வாதத்துக்காகக் கூறலாம், இது சாத்தியமானதா என்ற கேள்விக்கு அப்பால், இதன் அந்த நாடுகள் (ஏகாதிபத்தியங்கள்) அனுமதியாது. அது இன்று தொடர்ச்சியாக கடுமையாகவே தடைக்குள்ளாகி வருகின்றது. அதனைவிட பாலிகள் பணம் சேர்க்க முடியாத அளவுக்கு, மக்களுக்கும் அவர்களுக்கும் உறவு மூலம் சித்திபெற்று சின்னாபின்னமாகி வருகின்றது. இப்படி நிலமையை உள்ளது. சரி பணத்தை ஏதோ ஒருவழியில் பாலிகள் பெறுகின்றார்கள் என்றால், பணப் பேப்பரை வதைத்து உண்ணமுடியாது. அது உணவையும், அடிப்படைத் தேவையையும் உற்பத்தி செய்வதில்லை. அது வற்றுப் பேப்பர் தான். மக்களின் உழைப்பைத் தான் அனைத்தும்.

சிலர் புலி மாமா கதையை சொல்வது போல், புலிக் கப்பல் பற்றி பச்சுகின்றனர். இன்றைய சர்வதேச நெருக்கடியை தாண்டி (குறிப்பாக புலிகளின் அமெரிக்க ஆயுதக் கொள்வனவு) இது தப்பிப்பிழைக்க வேண்டும். அப்படி எல்லாம் தப்பிப் பிழைத்து உயிர் வாழ்ந்தாலும், இந்தியாவின் தீவிர கண்காணிப்பை தாண்டி இலங்கையில் உட்புகுவது என்பது முயல் கொம்புதான். அப்படி ஒரு இரகசிய கப்பலை கொண்டு போனாலும், அந்த கப்பலில் எத்தனை பேருக்கு எத்தனை நாட்களுக்கு உணவு கொண்டு போகமுடியும்? இப்படி இதற்குள் நிறையை களைவிட்டு உண்டு. மக்கள் எலியையெல்லாம் பிடித்து தின்றும் முடிய, புலியைத் தான் பிடித்து தின்னும் நிலைதான் உருவாகும்.

சரி தமிழீழத்தை அங்கீகரித்து ஒரு நாடாக உருவாக்கிவிட்டது என்று எழுப்போம். பிறகு என்ன நடக்கும். வெற்றுக் காற்றில் ஊதிச் சாப்பிடமுடியாது. சிலர் தசேயப் பொருளாதாரம் பற்றிப் பற்றுகின்றனர். ஏற்றுமதி பற்றியெல்லாம் கதைக்கின்றனர். மீ Pன் பிடி என்கின்றனர். உப்பு உற்பத்தி என்று இப்படி பலவற்றை குறிப்பிடுகின்றனர். மீனை விற்பது உணவை பெற முடியுமா? எத்தனை தான் மீனை விற்பது, எத்தனை தான் உணவை வாங்குவது? இது எத்தனை பேருக்கு போதும். ஏற்றுமதி பொருளாதாரத்தை நம்பி தசேயத்தை தசேயத்தை நிர்மாணிக்க முடியாது. புலம்பெயர் தமிழன் முதலீடு பற்றிப் பற்றப்படுகின்றது. முதலில் புலியை நம்பி அவர்கள் வரவேண்டும். மறுபக்கத்தில் புலம்பெயர் முதலீடு என்பது வெறும் டப்பாதான். புலம்பெயர் தமிழரின் இன்றைய வர்த்தக முயற்சிகளில் 90 சதவீதமானவை பாரிய கடன் நெருக்குவாரத்துக்குள்ளே வற்று டப்பாதான். சொந்த தசேயத்தை, தசேயத்தை சொந்தமாக நிர்மாணிக்க முடியாதவர்களின், வெற்று கருத்துகளும் புலம்பலும் தான் இவை. தமது வெற்றுத்தனத்தை நியாயப்படுத்த இப்படிக்கூறுவதும், புலிகளின் சமூகக்கூறுகளில் இருந்து அன்னியமாகி நிற்கின்ற ஒரு நிலையில், தன்னியல்பாக சூயவிளக்கமளித்து இப்படி தானே தனக்குள் நம்புவதே இதன் சாரமாகும். உண்மையில் இவையெல்லாம் வெற்று வட்டைத்தனம்.

புலித்தசேயத்தில் வாழும் மக்கள், பொருள் சார்ந்த கனவில் வாழ்பவர்கள் தான். ஆடம்பரமான கனவுகளும் வட்டைக்கையையும், பொருள் சார்ந்த உலக பார்வையையும் புலித்தசேயத்தால் ஈடுசெய்ய முடியாது. புலிக் கப்பல் உணவுக்கு பதில் கொக்கோகோலாவதைத் தான் கொண்டு வந்து இறக்கவேண்டிய பரிதாபநிலை. இதுதான் தமிழரின் வாழ்வு சார்ந்த கண்ணோட்டமாகும். புலித்தசேயம் பன்னாட்டு ஆடம்பர பொருள் சார்ந்ததே ஒழிய, மக்கள் சார்ந்ததல்ல.

Written by பி.இரயாகரன்

Thursday, 07 September 2006 21:09 - Last Updated Tuesday, 23 June 2009 20:27

ஓட்க்கப்பட்ட மக்கள், அவர்களின் சொந்தப் பொருளாதார நலன்களை, கீழ் இருந்து கட்டாத வரதேசியம் என்பது சாத்தியமற்றது. இன்று காணப்படும் பிறப்போக்கு பண்பாட்டை கலாச்சாரத்தின் மறுதலித்து ஓட்க்கப்பட்ட மக்கள் சார்ந்ததாக முன்னெடுக்காத வரதேசியம், ஒரு கரெல்லா பிரதேசத்தைக் கட்ட பாதுகாக்க முடியாது. பரிணவாதம் தொடர்ந்தும் உணவையும் கலியையும் வழங்குவதால் மட்டும் தான், புலிகள் இன்னமும் அங்கு புலிகளாக நீடிக்க முடிகின்றது. இந்த உண்மையை புரிந்து கொள்வதும், மக்கள் போராட்டம் என்றால் என்ன என்பதை எதிர்மறையில் புரிந்து கொள்வது, இன்றைய காலத்தின் தேவை மட்டுமின்றி அவசியமான நிபந்தனையுமாக உள்ளது. (காலப்பொருத்தம் கருதி ஏற்கனவே வலியுறுத்தப்பட்ட கட்டுரை இங்கு மீளவும் வலியுறுத்தப்படுகின்றது)

பி.இரயாகரன்

07.09.06